

som naturligt, at man gaar med til, at den ene Soldat skal stilles i økonomisk Henseende paa lige Fod med de andre.

Jeg tillod mig ved 1ste Behandling at fremdrage et Spørgsmaal, som ikke er berørt i Lovforslaget, nemlig Spørgsmaalet om at yde Lønning til Københavns Væbning. Den højtærede Forsvarsminister udtalte sig den Gang velvilligt derom og mente, at det var en Sag, som der nærmere kunde forhandles om i Udvalget. Den er ogsaa atter bleven draget frem der og har givet et lille Resultat, men det er ganske vist et meget lille, jeg kan næsten sige fattigt Resultat, der er kommet ud deraf, idet Flertallet med den højtærede Ministers Billigelse er gaaet med til at yde Københavns Væbning en daglig Godtgørelse af 12 Øre. Jeg synes, det er smaat for ikke at sige smaaligt. Vi maa huske paa, at det Mandskab, der indkaldes til Væbningen, indkaldes til at yde en ekstraordinær Tjeneste, som ikke er paabudt nogen anden værnepligtig i dette Land undtagen den, der bor i København. Og vi maa huske paa, at de Folk, det rammer, ere ældre Folk, og man kan vist gaa ud fra, at det i de allerfleste Tilfælde er Familiefædre. Og det at skulle anvende 15 Eftermiddage to Sommere i Træk paa disse Øvelser, synes jeg, er et ret stort Forlangende at stille til dem. Det medfører, kan enhver begribe, ret betydelige Næringstab. Der er endog Eksempler paa, at Folk paa Grund af Væbningsøvelserne ere blevne afskedigede, fordi Arbejdsgiverne ikke have ment at kunne være tjente med at have Folk i Tjeneste, der 15 Arbejdsdage i Træk forsømme deres Arbejde $\frac{1}{2}$ Dag. Det er derfor et yderst lille Resultat, der her er fremkommet. Man maa i dette Land være beskeden og taknemlig selv for de mindste Resultater, men alligevel synes jeg, at baade Ministeren og Flertallet kunde være gaaet lidt videre, saa at man havde ligestillet Mandskabet ved Københavns Væbning med det øvrige Mandskab. Det er imidlertid ikke sket, og de faa nu disse fattige 12 Øre som en Godtgørelse for den meget betydelige Tjeneste, de maa præstere.

Der er alligevel et Lyspunkt i denne Sag, nemlig det, at de, der ville være fri for denne Byrde, kunne flytte ud i de ind-

lemmede Distrikter, idet Byrden kun hviler paa det gamle København. Jeg vilde derfor ønske, at det Mandskab, som skal gøre denne Tjeneste i meget stort Tal vil drage ud til Brønshøj, Valby og Sundbyerne. Paa den Maade kunde det muligvis lykkes helt at afskaffe Væbningen, og det ønsker jeg allerhelst. Saa vilde kun Officererne blive tilbage, og lad dem mere sig paa Fælleden, medens Mandskabet kunde passe sit Arbejde ugenert. Det er ogsaa meget muligt, at det vil ske, naar man ser, hvorledes Regeringen ikke vil vise simpel Retfærdighed og ligestille disse Folk med Hærens øvrige Mandskab.

Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Mandskabet af Københavns Væbning skal ligestilles med Hærens øvrige Mandskab, og dette Ændringsforslag vil jeg tillade mig at anbefale til det høje Ting.

Zahle: Jeg maa bede om Undskyldning for at jeg begynder med en personlig Bemærkning. Jeg blev saa glædelig overrasket over en Vending som den ærede Ordfører for Flertallet brugte, at jeg ikke kan lade være at fremdrage og understrege den. Den ærede Ordfører, som i tidligere Tid var med til, til en vis Grad, at værdsætte mit Arbejde her i Tinget, har i de senere Tider ved enhver Lejlighed angrebet mig paa det haardeste. Der har intet været, som han ikke har ment at kunne bebrejde mig. Det er kun faa Dage siden, at han endog raabte „Usandhed“ efter mig her i Tinget, og han har ikke gjort mig nogen Undskyldning derfor, skønt jeg overfor hele Tinget har dokumenteret Sandheden af min Udtalelse. Dette faar nu staa for den ærede Ordførers Regning som et Bidrag til hans Karakteristik. Men i Dag sagde det ærede Medlem for Løvel, at vel var jeg slem, men det ærede Medlem for Assens var dog endnu værre. Dette smigrer og rører mig. Det er virkelig glædeligt for mig, der er bleven sværtet saa stærkt i den senere Tid af det ærede Medlem for Løvel, at jeg dog nu kan gaa hen og se paa det ærede Medlem for Assens og sige til mig selv: Saa slem som han er Du ikke, deri har jeg dog altid en Maalestok for, hvilken Djævel jeg er. Det ærede Medlem for Assens maa være,